

מתאבדים

בגן העדן

גן העדן של הישראלים בברלין המערבית אינו כנראה, גן עדן לנערות הברלינאיות עצמן. המדובר הוא בגן עדן של שמעון ערן, בו עשו לאחרונה שלוש נערות ניסיון להגיע לגן העדן האמיתי.

היידו (עם בראונר)

חלומות עם האורחים המכובדים והמפורסמים מים המבקרים במקום. אלא שלוש הנערות למסקנה, כל אחת בנפרד, שאין שום קשר בין המציאות לבין החלומות.

בריגיטה (בין הישראלים)

קרטית. היא חתכה את ורידיה לעיני האור חים שכמועדות ודמה ניגר על הריצפה כמו מים. גם אותה הצליחו להציל.

חדשות הגל הקל

משהו לא בסדר בשידורי הפירסומה של "הגל הקל" אם אין שם שום פירסומה לחדשה הטריה ביותר: עמק פרי, קריין החדשות של "הגל הקל", עומד לשאת אשה. עמק (32), גרוש מזה מספר שנים, ישא בשבועות הקרובים את עפרה הלוי, יפהפיה שטינית בעלת עיניים כחולות, שהיא בתו של ה"שופט העליון בנימין הלוי". עפרה יצאה במשך שנתיים בקביעות עם ד"ר משה לזר, מרצה לספרות באוניברסיטה בירושלים, עד שהכירה את עמק.

קפה וסימפטיה

לשם ויוש הלוי עם מנייה. יענקל'ה כריסירא, רבקה'ה מהציטטרון, חיים חפר והקרנינית רות שפירא - כולם התחילו את הרומנים שלהם עם בני-זוגם אצלי. את אלה שהתגרשו לא כדאי להזכיר. חוץ מזה הם עשו את זה כרכנות.

עד היום עוד לא ידוע אם דינגוף הוא דינגוף בגלל כסית, או שכסית היא כסית בגלל רחוב דינגוף. מה שברור הוא שחיו של האחד אינם חיים מבלעדי השני. כסית הוא שם נרדף כמעט לאמנות ובוהימה

חצקל אישיכסית

רק חצקל עצמו, שרכש את בית-הקפה בשנת 1939 בסכום של אלף לירות (היום לא אמכור את כסית בעד מיליון, מה אני אעשה, אכתוב ספרים?), לא הכיר את בת-זוגו שם. את לאה הכרתי בנשף פורים שנערך בחיאטרון מונרבי. היא היתה מחוץ פשת לצועניה מהונגריה ואני הייתי בנשף מלצר. ראיתי אותה והתלבשתי עליה, היא היתה בטוחה שהתחפשתי למלצר. כשהבחינה שאני באמת מלצר, היה כבר מאוחר.

אך אין טוב בלי רע. "לצערני" אמר חצי קל, המבלה במוסד שלו 20 שעות כיממה, מהן כשש שעות בשינה על כיסא. "היו גם הרבה מכות בכסית. מכות בין נשים לי פילגשים של בעליהן או בין מאהבים לבעי לים קנאים; ותאמינו לי: היה מה לקנא. למזלי הגדול ריות עוד לא היו כאן."

בעוד שנה וחצי יערכו חגיגות יובל 25 השנים למקום. בינתיים ימשיך חצקל אישיכסית לסקור כצופה מהצד את אורחיו וליחלית מי היא המלכה הבלתי-מוכתרת של המקום. כי בכל עונה יש למקום מלכה אחרת. חצקל המעיד על עצמו שהוא מומיחה לנשים, נזכר בנענועים בתקופות בהן היו אסתר רובין, חנה מרון ותמר רפפורט (יש) מלכות כסית. "אלה היו הבחורות היפות ביותר שנתקנאו לכסית. הן היו פשוט נשים. היום כולן מאיתו הסוג. אולי זה נראה לי כך משום שהודקנתי."

גברת כמעט נאווה

הסופרן שלה, למרות שהוריה זימרו עוד בבולגריה במקלה צדיקוב. בשנות לימודיה באוניברסיטה היתה צריכה לפרנס את עצמה כאחות בבית-חולים לחולי-רוח וכמעבדת בקטרילוגית. רק לאחרונה החלה להקדיש את עצמה ברצינות לתפקידים של זמרת, קיבלה שיעורים בפיתוח הקול, ואף החקב לה כתלמיזה באולפן השחקנים של נולדה ציטטרון בתיאטרון הקאמרי.

שרלוטה

מתמת ובמקלה תקלז את קולה, טענה מורתה אלי קורן. "חוץ מזה זאת הר גשה לא נישאה לטבת ולחכות כל הזמן שישישה יתפזר רגל, הודתה שרלוטה. אבל בכך-עוד לא אבהה. היא עוד עתידה להפתיע את עולם הזמר הישראלי.

בכל האגדות מסופר אודות השחקנית המחליפה שהמתינה שנים בצל הקלעים, עד שלפתע חלתה השחקנית הראשית, או סתם התעייפה, והמחליפה שהזועקה למלא את מקומה כבשה את העולם בסערה. אבל שרלוטה פרימו אינה מאמינה באגדות. הציעו לה לקבל את האנדרסטאדי של התפקיד הראשי במחזה המוסיקאלי גברתי ה נאווה, והיא דחתה את ההצעה.

האשה היחידה בחייו של רודולף. ובהודמי נות אחת אף נסיתה להסביר לנעמי עד כמה זה גרוע עבורו לנטוש את בתה.

בחדש פברואר עימד נורייב לסיים את חוזהו עם הקובנט גארד בלונדון. אותה תקופה היתה כבר נעמי לידו. הוא מתכנן לבלות עמה חופשה קצרה בוילה שלו, בי רביירה של מונאקו, לפני שיצא לארצות-הברית, מקום שם מצפה לו תפקיד ראשי בסרט על חייו ניוזינסקי.

נעמי אידווה ונורייב

ליים את כל הביקורות והמאמרים הנכתבים עליו ברחבי העולם. כאשר שהה כאן נורייב השנה במשך שבועיים, לא האמינה נעמי שהוא יזכור אותה מביקורו הקודם לפני שנתיים. אבל הוא זכר אפילו ציטוטה מהשיחות שניהלו אז. היא היתה היחידה שבחברתה היה מוכן לצאת ולבלות, או לצאת לרחצה לילית ביים. כשהיה שותה יתר על המידה, היה אפילו מתגבר על ביישנותו ושופך לפניו ידווי אהבה ברוסית. הדבר הראוי מאוד את אמה של בת-זוגו למחול של נורייב, מרגוט פונטיין, שליחתה את להקת הבאלט המלכותית. עד אז היא האמינה שמרגוט היא